

Her har vi den lidt usædvanlige situation, at vi i den samme folketingssamling behandler to lovforslag, der vedrører samme lov, og det er endda inden for meget kort tid.

Den 6. oktober 2004 fremsattes et forslag, som vi i dag har vedtaget, nemlig nr. L 3, og vi har stemt imod, og det har den samlede opposition til venstre for regeringen.

Nu behandler vi så et andet lovforslag, der også vedrører produktionsskolerne, som blev fremsat den 17. november 2004, som har været til første behandling den 30. november 2004. Vi har her anden behandling, og så er det tanken, at det i morgen skal gennemføres ved tredje behandling. Det tyder på, at regeringen ligesom ikke har tænkt over tingene i en sammenhæng, for ville man nok have lavet et lovforslag.

Det, som det her vedrører, er nogle ændringer, som skal tage højde for en problemstilling, som det samlede Folketing er enig om er en relevant problemstilling, nemlig at den måde, som produktionsskolerne finansieres på ifølge gældende regler, ikke er helt hensigtsmæssig med hensyn til kommunernes mulighed for at disponere. Det skyldes primært, at antallet af produktionsskoleelever er betydelig højere end det, der var udgangspunktet for målsætningen med den lov, der i sin tid blev vedtaget.

Der har været argumenteret fra regeringens side både ved den her lejlighed og også ved første behandling med, at det, som ligger her, jo meget minder om det, den daværende regering kom med. Nu har jeg det sådan, at bare fordi det er noget, den tidligere regering kom med, behøver det ikke være et argument.

Men det, der er forskellen i de to situationer, er, at da den tidligere regering kom med noget, som kunne minde om det her, var vi nogle, som ikke var en del af regeringen, men kunne lave aftaler med regeringen og dermed udgøre et flertal, og vi kunne så sige, at det, som lå fra den daværende regerings side, ikke var fornuftigt nok, ikke var godt nok. Det vil sige, at vi havde set, at det var dårligt.

Endvidere var regeringen ikke argumentresistent, så vi kunne i fællesskab finde ud af en model, som på det tidspunkt klart var ganske fornuftig ud fra det, som var, men som vi erkender i dag tiden ikke helt svarer til.

Det, vi har i dag, er en regering, der har et støtteparti, som der ikke er nogen tvivl om i nogle sammenhænge i høj grad bruger sin indflydelse, og i andre sammenhænge overhovedet ikke bruger en eventuel indflydelse, enten fordi

man ikke gider, eller også bare fordi man er enig med regeringen.

Kl. 13.20

Så har vi en opposition, som argumenterer meget imod det forslag, der ligger, men når regeringen har sit flertal, viser den helt åbenbart sin argumentresistenthed, så flytter den sig ikke.

Det kan ikke passe, at regeringen ikke kan se, at det her ikke hænger sammen. Det kan ikke passe, efter at vi har fået de her svar, der er optrykt som bilag til betænkningen, som hele Folketinget kender, og som jeg virkelig synes at hele Folketinget skulle studere, fordi der er nogle uhensigtsmæssigheder, som regeringen også må være imod. Det kan ikke være sådan, at regeringen synes, at konsekvenserne af det her alt sammen er godt. Det er i orden, at regeringen synes, og at flertallet i Folketinget synes, at man vil lave ting om, fordi de ikke fungerer godt nok – det synes vi heller ikke de gør, sådan som det er i dag – men så går man over til en model, som har de konsekvenser, som også fremgår af betænkningen og af de svar, som ministeren selv har givet.

Det fremgår jo entydigt, at vi har en række kommuner, som tjener på det her, og så har vi en række kommuner, som taber på det her. Det er selvfølgelig ikke hensigten, at det skal være sådan, at de fattige kommuner taber på det her, men det er et gennemgående træk, at dem, der har, skal mere gives, og dem, der ikke har noget, skal der tages fra.

Det kan heller ikke være regeringens mening, at det er fornuftigt, at en kommune, der har gjort sig den umage at have en uddannelsespolitisk målsætning om at have en produktionsskole, skal betale, det må næsten blive en otte-ti gange så meget for den første produktionsskoleelev som den kommune, der ikke har en produktions-skole. Det kan ikke være meningen, men det er konsekvensen.

Det er derfor, at jeg synes, at man har et lovforslag, som har nogle utilsigtede virkninger, og alle kan se, at det har utilsigtede virkninger, og at det får nogle konsekvenser, som jeg tror alle er imod, for jeg tror ikke, at det kan være regeringens mening, at f.eks. Skagen, Gjellerup, Hanstholm, Lemvig, Sydthy, Ringkøbing, Arden, Middelfart, Møn, Ravnsborg og Kongerslev Kommuners produktionsskoler skal lukkes. Det er ikke regeringens mening. Nej, det tror jeg ikke det kan være. Derfor tror jeg på det bedste i den her forbindelse, også hos ministeren, og appellerer til, at man altså finder en anden model, og